

Finantsministeren (Estrup): Jeg tror dog, at der kunde sættes et lille Spørgsmaalstegn ved Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem nu flere Gange har anført, at man ved ikke at indføre en særlig Tarifposition for Sukker fra 15—19 forærede enkelte Mænd eller Selstaber 40,000 Kr. om Aaret. Beregningen er jo fra det ærede Medlems Side ganske simpel den: Man indfører saa og saa Meget, 13 Millioner Pund eller hvormeget det nu var, af denne Art Sukker, og Halvdelen deraf forbruges i Raffinaderierne. Da det hele Kvantum vil give 80,000 Kr., kommer altsaa 40,000 Raffinaderierne til Gode. Det forekommer mig i alt Fald, at det var paa den Maade, at det ærede Medlem kom til Beregningen af den meget betydelige Forøring til enkelte Mænd; men jeg vil dog erindre det ærede Medlem om, at dette Forhold, som han har bragt frem, og hvorved han har set sig i Stand til at godtjøre, at der i et bestemt Aar er forbrugt til Raffinaderierne omtrent Halvdelen af de Sukkere, som overhovedet ere forbrugte, har det Mærkelige ved sig, at det — jeg vil ikke bestride Rigtigheden deraf i fjerneste Maade — staar i afgjort Modstrid med samtlige foregaaende Aars officielle Data, i saa afgjort Modstrid, at der er al Grund til at antage, at dette Forhold for det enkelte Aar maa bero paa et ganske exceptionelt Forhold mellem Prisen paa den Art Sukker, der er Tale om, og de Sukkere, som de notorisk i de foregaaende Aar væsentlig have forbrugt. Dersom dette er saaledes, dersom der er et saadant exceptionelt Forhold mellem Priserne paa de forskellige Arter af Sukker i dette enkelte Aar, som har bevirket, at Forbrugen i Raffinaderierne har været saa stort af Mærkerne fra Nr. 15 til 19, er det aabenbart, at det ikke kan tjene til Udgangspunkt for en Beregning, hvis endelige Resultat bliver dette: Vedtage I denne Lov uden denne Ændring, forære I disse Mænd 40,000 Kr. om Aaret. Det forekommer mig, at naar det ærede Medlem gjorde den Bemærkning, at Forbrugen af Sukker maa falde nogenlunde ligelig paa hvert Individ i Landet, idet de af ham meddelte Oplysninger om de fattige Familiers Forbrug gav det Resultat, at der forbruges pr. Individ et saa stort Kvantum af Sukker aarlig i disse fattigste Familier, at naar man multiplicerede med hele Landets Folketal, fik man en Sum, som var større end hele Landets Sukkerforbrug da er det ærede Medlem fuldstændig nødt til, dersom han vil fastholde, at de Oplysninger, han meddelte om, hvad de fattige Familier forbrugte, vare rigtige, at komme til den Slutning, at Fattigmand her i Landet forbruger mere Sukker end de Rige; thi Hovedsummen, der forbruges her i Landet, er utvivlsom. Jeg vilde imidlertid gjøre den modsatte Slutning, jeg vil gjøre netop den Slutning, at da Summen af det samlede Forbrug, beregnet efter Individets Forbrug, saaledes som det ærede Medlem har antydnet, bliver større end den noto-

risk faktiskste Import her i Landet, ere de Meddelelser, der foreligge det ærede Medlem, urigtige og altsaa ubrugelige til at gjøre Slutninger fra. Det forekommer mig at være en fuldstændig berettiget Slutning. Endnu skal jeg kun gjøre en lille Bemærkning i Anledning af det ærede Medlems Forslag om at nedlægge Suffertolden overhovedet med denne halve Dre pr. Pund. Jeg har allerede tidligere gjort opmærksom paa, at jeg, ligesom det ærede Medlem, der sidder ligeoverfor mig (Schlegel), nærer stor Tvivl om, hvorvidt en saadan Nedsættelse i Birkeligheden vil komme Konsumenterne til Gode, det vil sige, komme dem, der konsumere smaa Kvantiteter ad Gangen, til Gode; men jeg vil desuden gjøre gjældende, at det forekommer mig, naar vi først ere komne ind paa det Punkt, at vi ere enige om at kunne slaa af paa Toldindtagterne, at være meget ønskeligt, om man med det Samme ogsaa kunde komme til at slaa af paa Toldapparatet. Det gjør man aabenbart ikke ved smaa, umærkelige Nedsættelser paa de bestaaende Positioner, det kommer man til ved at formindste Tallet paa Tarifpositionerne overhovedet. For mig har det noget langt mere tiltalende fuldstændig at frigjøre flere af de Tarifpositioner, som kun give et forholdsvis lille Udbytte og derved at simplificere hele Maskineriet, end at gjøre smaa Nedsættelser for meget giftige, meget rigelig afgivende Positioner, hvorved man efter min Mening hverken opnaar det One eller det Andet, hvoften opnaar at simplificere eller at formindste Toldapparatet, og heller ikke noget meget søleligt Gode for nogen Konsument.

Abler: Jeg skal blot overfor den ærede Finantsminister bemærke et Par Ting. Hvis jeg har brugt et daarligt Grundlag for min opstillede Beregning, maa han have mig undskyldt, at jeg har vist en vis Tillid til de Ting, der ere fremkomne fra det ærede Indenrigsministerium under Bearbejdelse af en meget vigtig Sag, nemlig Arbejderbefolkningens Bilskaar. Jeg har nævnt det tidligere, og jeg tror, det er fuldt undskyldeligt, at jeg ikke har troet det nødvendigt at gjøre et Arbejde om, som vistnok er foretaget med saa megen Omhu af Regjeringen for at vi kunne se rigtigt og ikke galt. — Med Hensyn til det andet Argument haabede jeg dog, at den ærede Finantsminister var overbevist om, at jeg ikke vilde bruge Tal for at vilde, men for at veilede. Jeg har ikke brugt Tal fra et enkelt Aar, jeg har som Medlem af Udvalget ifjor spurgt Raffinaderierne, hvor meget de brugte og folgte af Randsis og Sukker, hvor meget de brugte af Raasukker til de forskellige Fabrikater. Jeg har derpaa faaet det Svar, at de fra 1869—74 have folgt 13 Mill. eller noget lignende. Jeg har spurgt: Hvilke Raasukker bruges til Randsis; Svar: Palot af hver Kvalitet Raasukker, halvt